

Ltk Beets A.

Schimmelpenninck van der Oye

van Nijenbeek, A.

8 (1876 - 1896).

Het Gylagen

- Brieven van mev. S. b. d. baronesse Schimmelpenninck van der Oye van Nijenbeek van Bronckhorst. met geticht van Mrs Alexander, vertaald door een zuster Gylagen
- ~~Gylagen~~ Schimmelpenninck van der Oye
- concept antwoord Beets (m s)

3 blazen, 25 Maart 76.

Hooggeleerde Uur!

Dank voor uw antwoord. Uw
advies is mij van veel waarde.
t. Wil niet voorloopen, dat
onze geestverwanten in de Kamer,
by t. bejandelen van de
onredelijke gestrekte Lich, op een
de eenzijdig standpunt hebben
geplaatst. t. vraag, of de
opleiding onzer leerlingen aan de
Synode beter zou zijn staant.
Met te zeg ik, t. amendement
van Nansen is niet volledig
en daarom vraag ik aan Wintgens,
niet uw advies te hebben ingezonden,
en sub. amendement in te dienen,
de practisch deel, al werd het
amendement v. d. aangevraagd,
is veel te gewast forme.

Met ware hoogachtung

van H. H. Hooggeleerde
de gelyceroom t.

Stimmegeminder v. d. Oor
van Nijenburg

1890

Hooftzucht te Sles,

Het blaauwblad
van Pauhuizen
herkent met
aanbacht het
der dag van heide.
God zijne te
mog lang voor
de Uten voor
Draai in Nederland
en mag in de
Landen al te
groot vermetelheid
bivragen voor ons
die Utoffeleende
die Uten draai

4 Oct
1890

Hooftzucht
van Utoffeleende
de dienst Dienen
Schimmig
v. d. Oja

Hoogrechtste Uer,
 Het dicital op
 Pausbrieffe is
 ontragelyk gewoely en
 de hene attente
 in ouer nationale
 Rechte.

Ik haert my oec
 eamen vromen
 Rechte te bewylen
 dan te seggen.
 Geleef de verdeling
 aentenen dat van
 vordelend liend
 vertheuring van
 vromen doot ont
 heil verduet.

Mag hem wi ander

de heiligende invloed
van uw heerlijk
woord bij het licht
van ons Koninkrijk
meer bij, die we
in uw naam worden.

Die naam op het
doe is een historisch
moment.

De belangrijkste we
in uw leven zijn
zijn aan verschillende
momenten. Zelfs

het emotionele feit
van de 70 jaren
trouw bij de
de achtergrond.

Uit het ene of
enigzins milde

is legeren. ²⁰¹ de
van de te komen
schrijven.

Met deze hooger
in onderscheiding en
beleefde groet in
Mevrouw Beets

Willel'm's L^v Nieuw

Schenking
adieu

16/12
1890.

4a

Paus hield 30 juli
1896

Hooggeachte Heer
Reeds meer dan eens had
ik het voorrecht met U
het geschrift van Bysschop
te behandelen. Ik had
er door den Gids kennis van
genomen en met U bewon-
derde ik de wijze waarop
de Schryver, die tot een
 geheel andere school als
Bilderdijk behoort den
groten men vecht met
bederpen.

Mijne Droom gaf mij
de twee deelen ten geschen-
ke. Ik mocht bekennen
dat elke bladje van
van het tweede deel mij
leed droem. De bewonder-
ing die ik heb voor
Bilderdijk van mijne
eerste jeugd af werd
mij ingeprent door mijn
Vader een Lynes Discipel,
die Bilderdijk beschouwd
als het grootste genie
mit Doudel in onze geschied.
rollen bekend.
De naam van Bilderdijk

werd steeds door mijn Va-
der met den christen lee-
fied in typeroten.
Jou Bilderdijk van Lynes
Discipelen den ondergang
der laatste wereld. Poedij,
en de jonge lieuw op den
grond gezeten, naar den
grooten Meester luisterde.
Leide mijn Vader eens tot
de Costa; wat Lyn mij
toek allen klein in de
lyking van hem.
De Costa begreep dat
woord en met handrening
drukte by de hand mijns
Vaders.

By mynen Zaten de Discipelen
den van den Meester kennen
die Lieve. In Toek was
dat gezicht van Bilderdijk
zoo expressief, dat de
voegublikken verslagen
alleen niet te staren naar
dat gezicht dat voor
hen was als een der oude
profeten uit Israël.

In de brieven van de Costa
ook van myne moeder
straalk een bewondering
door voor Bilderdijk
een zich gering schatten
tegenover den Meester, die
aandoenlyk is.

In thans in dit werk

46
2

van Byranch. Aertout
de Costa zich aan het
sind van het tweede deel
zoo geheel anders.

Op blad 310 zoowel
als op blad 311 zijn
de liedingen van de Costa
over Bilderdijk zonderting
te noemen. Op blad
308 straalk door dat
de Costa telkens preest
dat Bilderdijk perversch
van hem is.

Ik begryp niet dat de
Costa die Loo'zine min
derheid tegenover Bilderdijk

gescelde jaloeschheid
kon aannemen (al bestond
by den ook) (tegenover
hem die in wiens schaduw
hy 'meende niet te kunnen
staan.

Myne vader die den omgave
tusschen de Costa en Bildes
dys dagelys had gekien
spreek nooit het woord
jaloeschheid van Bildes
dys tegenover de Costa
siet; want dat woord
kon hy zeker te bermede
zend hebben gevonden
voor den grooten meester.
Het dagelys hadden de

Discipelen opgemerkt dat
heid by de Costa, wamen
Bildes dys lyn werk niet
genogzaam waardeerde,
of Scherpe critiek uitte
fende. De Costa wilde
zoo gaarne de goedkeuring
van Bildes dys op alles
wat hy deed behagen
in het was 'tusschen beiden
juist een kind geide
myne vader die te lyn
werk op school van
den meester laet sien.
Was de Costa bedroefd,
Bildes dys sichte van
lyne Discipelen volledige

Volwyding, onderwysing
in Letteren, en Godra
hieraan werd afgeweken
toornde hy. Niet uit
jalousie want daarvoor
voldde hy zich te supe-
rieur boven allen.

Wilt uene heerlyke bladyde
van af 298 tot 301,
wanneer Bilderdijk spreekt
af woorden die dan volgen,
op bladz. 301, dat er
uene si ddering door het ge-
moed van de ongering gest
geven zoo lewendig terug, wat
bykans dagelijks op uen colle-
ge plaats greep. Myn vader
leide my dikwyls: hy hiel
den ongen adem in, wanneer

3

40

hy uene bliksems tegen de
Resolutie slingerde. Myn
len liet hy zich te der-
geroeren, in uen afkeer
tegen Koning Willem I.
Groenius maakte hier
misbruik van, om Bilderdijk
uene weinig te persifleren
maar toete was het weder
aandachtlyk om te sien
dat myn vader, die gewo-
nen had, verbiedij den
meester 'raderde, hem toefluis
strende: "Niet waar, pro-
fessor, gy hebt die woorden
gesproken in den gloed
uener improvisatie"?

Bildedyk keerde zich al
breuende om omhelste
mynen vader, zeggende:
"Gy doet niet mede met
hen die slechts myn goe-
ken uit myne broeden."
Gevef my, dat ik u zoo
lang heb beziggehouden,
ind wilt het alleen naam
myten dat ik aan u
durf' schryven over Bilder-
dyk, die ook myne groot-
heid waardeet.

Met onbegrensde hoop-
ting en onderscheiding
Uw dienstvaardige Dienaar

Schimnepoennet
v. d. Oij

Boekhaanb 1 Aug 1896.

Hooggeachte Heer,

Aanzetmaec want naar
den belangrijken brief dien ik
gisteren den 27 enting en dien
ik nu ginds bewaard heb by
den ook dat ik over Pildersche
heb. Ik had lang gewachten
iets van den Heer hechelyken
herinneringen op schrift te hebben,
en nu ten ik zoo getuktig.

Wat de Costa's breed-voor-
"jalousij" by Pildersche ^{behoef} ~~gewest~~
daarmede neem ik ook niet
zoo ^{zwaar} ernstig op. Het was een brief
en geen verdenking; een voorby-
gange de Heer, en dat zoo zwaar

6

Wrecht 29 Juli 1902

Prusische

Hooggeleerde Heer!

Onderstaande brief
van Bilderdijk aan mynen
vader die toenmalig met myne
moeder op Paequest was, zal
u wellicht bekend voorkomen.
Ik nam daarom de vrijheid u
den afschrift daarvan te
stuur.

Met vere hoogachtung

Uw gehoorzame dienaar
Schommelpfenning

:" Hooggeleerde Heer!

Heet is by de Francke geleer-
den thans sedert ruim een

leeflyd aangenomen, dat het
woord van Huguenots een ver-
basterde uitspraak is van het
Hoogduitsche Lidgenossen; en dit
is zekerlyk (suspectus) waar,mits
men in aanmerking neemt, dat
in het gedulte der Duitschland
waar de Preformatie ontstond, het
Fransche eigelyk Hoogduitsch toen
niet gesproken werd, dat eerst
sedert Luther aldare gevestigd
is, maar een kaeter dialect, meer
met ons Nederduitsch overeen
komende. Men noemde de verbou-
denen E-genossen of E-genoten,
van 't zelfde E waaraan men
Egemahl en Ehefrau zegt en
dit E beteekende toen niet an-
ders dan bond, gelyk ons
Nederduitsch lecht (om alleen
voor huwelyk gebruikt) waar
ook van is. En dehe E in die

dialect werd (in tegenstelling van
ee of ei) zacht uitgesproken
als hekkende naar eu of ui, g-
lyk men by ons heiden voor
heden zie, waermit het heiden
(voor 't Lat. hodie) ontstaen is,
en heul voor zeel by ons gemeen
Het woord is derhalve eigelyk
e-genoot, toen uitgesproken als
eigenoot; dat is bondgenoot of
verbondene. Het is Widdogmelgeb.
bekend dat de Preformatie zich uit
Duitschland naar Frankryk verspreidde
en de Franschen namen dit woord
aan (gelyk by gewoon Eyn) Louder
't te verstaen, en dus ging het
naar toe men naam van godd-
dienstig gesoelen, terwyl het in
derdaad niet dan een verbou-
denis (mit wet hoofd dan ook)
vieldrukt.
Ik hoop dat deze verklaring,

* tegen voor tegen (contra), en
spelen voor spelen (ludire)

Schoon met myn oerwaard
graad wat verward bespogteld,
Uw Welgeb. Klaar gueses byzand.
Het is met den toestand tot
myment betref, in dezelfde omstan-
dighed als ginteren doch de
drachten myner wederkeft
begint (den Heemel by clank!)
te verbeteren, en geeft hoop tot
verder beterschap. — Heb dank
voor Uwe vriendelyke bekeuring,
en geloof my steeds met de
oprechtste hoegachtig en harte-
lykheid te zyn.

Hoogwelgeboren Heer
Uw Hoogwelgeb.
totm hienaar
"Bilderdyk"

7

Londer jaar

W Elde Hooggeleerde Heer,

Het leedwesen Uw Wel-
riet te ontvange
van op Foucheard
groot. Daar myne
zoum de zoo ganne
wilde ontwaakt, en
op de guesion
deceptuolay Donderdag
dit met een ant
ich te niet aringemay
Don vierde, heb me
het voornest te mit-
tenoerig om de es
te bewyden, morgen
word te jenne the
deinthe. Ich wil te
dies dag niet, dan
Huesdag es med.

Met deure hoegachtig
Hullogge de d'inaan
Pau hui
Ala (ndci) Schimmingsp
Mynheer

Hogerschatte. (

Moest ik het leven
 van onder uittramen
 vandaan van Weede
 in een vrees van
 vatten ik dan zeggen
 : "Mij van de oer met
 God" —

Wij hebben in deze
 dagen veel aan
 Gedacht. De
ontslapene lijd
 is innig lief.

Naar de mensch
 gesproken is het
 verlies van Ives
 & Weede de groot;

Zoo was de Zyne,
Zoo was Eyne vriend,
Zoo was onze dienaar
Vaderlandsche Kerke.

Zijn laatste wolk
Was in het belang
des Kerke.

Mag in de Moogel
mag en betrekking
belang op het
hart binden!

M. C. G. C. van Meijer,
luitenant en bevoegd
van het belang van
de Kerke van de
Vrijvrouwe van Nassau,
en bevoegd van
het A. d. Kerke des
Kerke, van Gouda.

Lied 2. 17. 18 van
onze Moogel
van Meijer. Litter-
van de. Litter-
Moogel van de
de Litter de
van de. Litter
Litter!

van Meijer verdient
de onverschuldigd.

Zij hebben gaiden
berijten van onze
Litter Meijer.
Wat zal het
heijgen van van
Meijer van treffen.

van Meijer
Meijer's van
taegen de Kerke
Schijn van
vrou

17/19

London jaar.

Wilde de Hoosseleer die,

Groot was mijn teleu-
 Chelling (dat woord is zoj
 te zwak), van de zeeën
 oogenblikke, en die uitkef
 teken's besam. Het was
 my dus aangenam geweest
 een rustig met de Hoosseleer
 te kunnen spreken.

Moest het nog anders in
 mijn veracht van die
 het roovert te wille schelen,
 geacht dat die goed my
 over de Hoosseleer. Wanneer
 te veranderen. Wel
 men een als die vele
 in de politiek
 zijn geacht is geweest
 is het die vertoont te
 met een man als Hoosseleer
 te veracht te mijfel
 om het heden.

Ik heb nu een bekef
 de raaf. Hoosseleer
 want my een dienst
 bouwde, een dienst die
 die doet my zoj zoj
 gesmaakt.

Professor Beets

Ik bezit in mijn Archief
een der schoonste
helmen welke verzameld
van degenen welke fragment
van onze groot Nieuw
en, met hinnen werken.
Der Hillojeden met
met het grote rooie
Zillen bewaard, met een
entel, kort fragment
van de Uwe geden-
ken den te Zillen geden-
en te maesti te Zillen
geen entel te geden-
te geden.

Met de Haring geden-
het God geden-
te. De Haringen
best hem voorbeeldig
en, hetgeen selukken
Noe de Haring der
geen den te geden.

Met de Haring geden-
te. De Haringen
best hem voorbeeldig
en, hetgeen selukken
Noe de Haring der
geen den te geden.

12 Dec
1850

Commissaris der H. en N. Prov. Utrecht

Bylage I^a 14 Dec '95

Hooggeleerde Heer.
Verzorgd gedicht
van de onlangs overleden
Mrs. Alexander welke
dooreer de bewondering
myner zuster dat het
eene hollandsche vertaling
van maakte. Ik heb
zoos gey en het origi
neel en de vertaling ter
lezing aan te bieden.
Indien het niet te veel

van Uwe goedheid greepd ik U deze perzen tegend.
is Lou het my zoo bykon Met onze beleefde
der aangenaam Lyn te groeten aan Mevrouw
pernemen of ook door Beets en Uwe dochter
U de vorsepronkelyke heb ik de eer met hoop-
gedachte prachtig words Schatting te verbleven
gronden, en of zy nau Uwe Oms Traardige
Uw oordeel goed is Omenasse
teruggegeven. zelfs de J. Schimmelpenninck
strengste critiek zal van der Oge.
hoogelyk worden gevaar
cheird. Myne luster
weet er niets van dat

U de eer met hoop-
Schatting te verbleven
Uwe Oms Traardige
Omenasse
J. Schimmelpenninck
van der Oge.

Pauhuise
18 december 95

The burial of Moses.

Deuter: 34:6

By Hebo's lonely mountain
 On this side Jordan's wave,
 In a vale in the land of Moab,
 There lies a lonely grave.
 And no man knows that sepulchre,
 And no man saw it e'er,
 For the angels of God upturned the sod,
 And laid the dead man there.

That was the grandest funeral
 That ever passed on earth;
 But no man heard the trampling
 Or saw the train go forth. —
 Noiselessly as the daylight
 Comes back when night is done,
 And the crimson bleak on ocean's cheek
 Grows into the great Sun —

Noiselessly as the spring time
 Her crown of verdure weaves,
 And all the trees on all the hills
 Open their thousand leaves, —
 So without sound of music,
 Or voice of them that wept,
 Silently down from the mountain's crown
 The great procession swept.

Perchance

Perchance the bald, old eagle
On grey Beth Peor's height,
Out of his lonely eyrie
Looked on the wondrous sight;
Perchance the lion stalking
Still shuns the hallowed spot,
For beast and bird have seen and heard
That which man knoweth not.

But when the warrior dieth
His comrades in the war,
With arms reversed and muffled drum
Follow his funeral car.
They show the banners taken,
They tell his battles won,
And after him lead the masterless steed
While peals the minute gun.

Amid the noblest of the land
We lay the sage to rest,
And give the bard an honoured place
With costly marble drest,
In the great minster transept
Where lights like glories fall,
And the organ rings and the sweet choir
Along the emblazoned wall.

This was the truest warrior
That ever buckled sword,
This ~~was~~ the most gifted poet
That ever breathed a word.
And never earth's philosopher
Traced with his golden pen
On the deathless page words half so sage
As he wrote down for men.

And had he not high honours?
The hill-side for a pall,
To lie in state while angels wait
With stars for tapers tall,
And the dark rock-pines like tossing
Over his bier to wave, ^{plumes}
And God's own hand in that lonely land
To lay him in the grave.

In that strange grave without a name,
Whence his uncoffined clay
Shall break again, and, wondrous though,
Before the judgment day,
And stand with glory wrapped around
On the hills he never trod,
And speak of the strife that won our life
With the incarnate Son of God.

O lonely grave in Moab's land!
O dark Beth Peor's hill!
Speak to those curious hearts of ours
And teach them to be still!
God hath His mysteries of grace,
Ways that we cannot tell;
He hides them deep, like the hidden
Of him He loved so well: ^{sleep}

Wm. Alexander.

De begrafenis van Mozes.

1. Bij Nebo's bergtop hoogverheven
 Aan deze zijde der Jordaan,
 In 't land, waar Moab's stammen leven
 Langs wegen ruud en onbegaan,
 Daar ligt ^{in de gr. of a. l. de con. p. an. heden} ten woeste verraamdheden,
 Een graf, verborgen voor het oog,
 Gedolben in het grijs verleden,
 Door Godsgeranten van omhoog.

2. Zij legden daar een doode neder
 Met nooit gekende plechtigheid,
 En toch vertelde niemand weder
 Wat anders weerklinkt wijd en zijd.
 Gelijk de dageraad in 't komen
 Met jellen tred den nacht verongt,
 Als bij 't vervliegen van de droomen,
 Naar 't loetzend zonlicht wordt verongt.

3. Gelijk de lente in 't onthuiken
 Onmerkbaar weeft haar net van groen,
 En blaadjes toovert aan de twiiken
 Als welkomsgroet ^{van} 't nieuw seizoen.
 Zoo daalde van der bergen kruinen,
 Maar zonder stem van luid geschrei,
 En zonder pauken of baruinen,
 Zoo gleed die grootsche stoet voorbij.

4. Op breede wicken opwaarts varend,
 Waar op Beth-Pori's rots gebouwd,
 Het nest hem wachtte, heft de arend
 Het heerlijk wonder licht aansclouwd.

De leeuw jaagt aan den grond gekluisterd
Snuift hij van ver dat heilig oord,
Want menschenkin is vaak verdruisterd
Waar 't reedloos schepsel ziet en hoort.

5 De krijgsman, wien 't heldhaftig wagen
Het leven kost op 't veld van leer,
Werd naar zijn roemrijk graf gedragen
Met rouw onvloerste trom en speer,
En zijn veroverde banieren
Gevolgd door 't euterloere eos,
Hij spreken ^{leide} van zijn Legevierer
Het zijn bebloede krijgsmandolch.

6 Bij de edelsten der menschenkonden
Legt men ter rust des wijzen stof,
Brengt hem, dien 't dichters laurelen
Met glorie naar den doodenhof.
Een ereplaats is hem beschoren,
Een marmeren Zuil, een gulden woord,
Een stralenkruis als nooit te voren
Hun sterfelijk wesen had omgloord.

7 Hier ligt de grootste held begraven
Die ^{schone} onze aarde ooit betrad,
Een zanger, met wiens rijpe gaven
Geen aardfche dichtkunst zich ooit
Geeu wijsgeer heeft als hij geschreeven
Wien vaste hand met ijeren stift
De wet den mensch van God gegeven,
In 't hard gesteente heeft gegrift.

8 Maar grootsh mocht ook zijn uitroert
Om 't moerijk praalbed der natuur
Een wacht van Engelen greten
Bij hemelsh'licht sin 't nachtelijk uur!
Geeu pluimentoori in zwart gewemel!
De fiere den buigt stil haar kruin,
De lijkring, plonk van uit den hemel,
Jehovah ^{leide} de doodeklok luen!

9 Liet hem door reine handen dragen
Naar 't graf, waar hem geen lijfsteen
Daaruit hij, op den dag der dagen,
Verrijken zal om, onbevoekt,
Het land dat hij niet ^{mocht} betreden
— Als een verlost in te gaan;
Om hem, wien strijd daar werd voltrede,
Den Loon van God, tenij te fdaan.

10 O graf in Moab! ongeschonden —
O woest Beth. Peor's heuvelrij!
Wat wilt ge ons arme hart verkonden
Dan dat het filvertrouwend zij?
Gods liefdelweg, kneer dan wij weten,
Houdt Hij verborgen voor zijn kind
Gelijk de rustplaats des profeten,
Dien Hij voor leuven heeft beuind.

—
naar het Engelsch van
Mrs Alexander.

Beilage II^a 19 Dec. 1895

Hooggeleerde Heer!

Mag ik beginnen met
El mynen innigen dank te
betuigen voor Uw Zoo
Eer. Gewaarderd Schryven.
De "streuge kritiek" is
mij zulk een liefelyk
voorn. gehuld, dat by
by my niets dan een
aangename gewaarwording
opwekte.

Het is Zoo volkomen waar,

in geheel Nederland zal
het u bezorgen dat al
wat naar gestrengheid
Luceant El Freund is.

Mijn man leidt mij, toen
hy uw Schryven las, dat
hy u slechts éénmaal
gestreng heeft gezien
en wel toen d's. Krüpper
het woord "Christelyk"
in de wet van 1859 diabo-
lisch noemde.

Maar uw Schryven van
heden, dat zoo uitmunt
door juistheid, is voor

Umand die de Niekstrunt
wil beaefenen, een kostelyc
document. Voor my is het
een bewys Uwer groote
welwillendheid, dat U
zoo veel aandacht hebt
willeu schenken aan het
werk myner Zuster, en
ik ben u daarvoor
hoagst erkentelyc, alme
de voor de moeite die u
Liek hebt willeu getoond.
Mij zoo uitroeyd daarvoor
te Schryven.

Na u de beleefdste groe-

1892.

Nieuw Amstel.

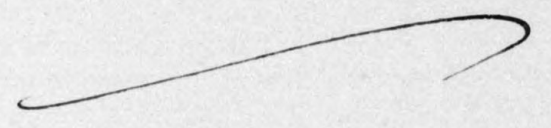
van

Mevrouw Schimmelpenninck

de Oude Oude

ten van Dynen Man te
hebben overgebracht heb
ik de eer met de meeste
onderscheiding te Eyn,
hooggeachte Heer,
van Uwboogpleerde
de dienstwaardige Verrester

J. Schimmelpenninck
van de Oude

Panshuik
19 December 95

Même temps un causeur
aimable et spirituel, re-
cherché et apprécié dans
des cercles les plus distingués
pour le charme exquis de
ses manières et son talent
singulier pour la conversation.

Il a poussé jusqu'à la
perfection la pureté du
langage, et condamne
librement toutes les ten-
dances au slang moderne,
ainsi que le mauvais
goût dans tous les domaines
de l'art.

Cependant sa critique
n'est jamais amère, car
la douceur et l'aménité
de son caractère ne lui
permettraient pas d'employer
une

une parole dure ou blessante.

Il a été nommé dans un ouvrage périodique anglais "le plus aimable homme de la Hollande," et ceux qui le connaissent aimeront se joindre à cet éloge.

(Signé) J. J. V. d. O.

J. Baronne Schimmelpenninck
van der Oye & Drogenbuis
vive in Brontshorde

Oct 1892. -

Ancien professeur de théologie à l'Université d'Utrecht. Après avoir commencé sa carrière comme pasteur de l'église réformée, Nicolaas Peets déjà âgé de 78 ans, s'est toujours maintenu au premier rang dans notre pays comme poète et littérateur.

La "Camera Obscura," qu'il publia sous le pseudonyme de Hildebrand, où il décrit avec un admirable talent, plein de fine raillerie les traits saillants de la vie hollandaise, ouvrage unique

unique dans son genre, fut
le fruit spontané de son
génie naissant. Cet ouvrage
fonda sa réputation, et
aurait suffi à lui seul
à lui donner une célébrité
européenne. Il a été traduit
en plusieurs langues, et
restera toujours un chef
d'œuvre de prose hollandaise.

Son génie poétique embrasse
des sujets les plus variés.
Il a composé de fort beaux
poèmes, comme "Ada van
Holland", et "Guy de Naam"
inspirés à des sujets
historiques. On y trouve
des pages sublimes. Mais
c'est la nature et le pays,
la vie de famille dont il

il se, comme lui-même
les joies et les peines qui
lui ont inspiré ses chants,
les plus doux. Quand la
mort veut lui enlever un
de ses chéris, il trouve des
accents qui font couler
des larmes. Il est aussi
le poète des grandes occasions.
Aucune fête nationale,
Aucun jubilé de l'anniversaire
royale ne se passe sans
que Deets soit l'homme
désigné par excellence
pour composer des vers
appropriés à la circon-
stance. Malgré son grand
âge il travaille encore
sans relâche et chaque
année voit paraître quelque
nouvelle

Nouvelle publication de sa
plume infatigable. Parmi
les poésies de circonstance
celle qu'il a composée der-
nièrement à l'occasion de
la mort du jeune Duc de
Clarence mérite d'être
citée. Ces vers, adressés
à l'infortunée princesse
qui était destinée à devenir
l'épouse du prince, traduits
par une plume anglaise
dans la langue de ce pays,
ont été lus et hautement
appréciés par elle, et je crois
qu'aucun poète ne l'a sur-
passé dans cet hommage
de larmes et de sympathie
offert à la royale fiancée.

Il est le plus populaire
de nos littérateurs, et en
même